

[Anden næstformand.]

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Landstingets næste møde afholdes i dag kl. 16 med følgende dagsorden:

Eventuelt: anden behandling af:

Forslag til lov om ændring i lov nr. 87 af 26. marts 1923 om adoption.

Mødet hævet kl. 15⁵⁵.

35. møde.

Torsdag den 13. december kl. 16.

Anden næstformand (Korsgaard): Den på dagsordenen opførte sag kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 87 af 26. marts 1923 om adoption.

(Første behandling findes i tidenden sp. 90; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 171).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Elmqvist): Lovforslaget om de heromhandlede ændringer i adoptionsloven har jo været fremsat i tidligere samlinger og har været underkastet indgående udvalgsbehandlinger. Sidst blev lovforslaget fremsat af den højtærede justitsminister den 3. oktober, og det udvalg, der blev nedsat efter første behandling, har haft en

række møder, hvor man har drøftet lovforslagets bestemmelser, ligesom man har haft samråd med den højtærede justitsminister. Der har indenfor udvalget været enighed om, at det kunne være tiltrængt og rimeligt at indføre lovbestemmelser, hvorefter et adoptionsforhold skulle kunne ophæves, når det viser sig, at adoptivbarnet lider af sindssygdom, åndssvaghed eller af andre betydelige sjælelige mangler, og der har også været enighed om de vilkår, som er fastsat efter lovforslaget for en sådan ophævelse. Derimod har der været nogle betæneligheder fra — jeg kan sige — adskillige sider overfor bestemmelsen om også at give adgang til ophævelse af adoptionsforhold i tilfælde, hvor det drejer sig om legemlige mangler og almindelige sygdomme, altså ikke psykiske sygdomme. Der er, som det fremgår af betænkningen, gennem justitsministeren indhentet udtalelser fra retslægerådet. Den første udtalelse fra retslægerådet er af den 12. juli 1948, og i denne udtalelse siger retslægerådet, at man ubetinget kan anbefale, at de regler, der dengang blev foreslået af den daværende justitsminister, og som i det væsentlige er identiske med det nu foreliggende lovforslag, søges gennemført. Efter at den højtærede justitsminister har bedt om en fornyet udtalelse fra retslægerådet, har dette i udtalelsen af 28. februar 1951 øjensynlig fået et noget ændret syn på forholdet, idet rådet i denne udtalelse giver udtryk for, at ophævelse af adoptionsforhold på grund af svær legemlig eller sjælelig sygdom, såfremt adoptionsforholdet har bestået gennem flere år, vil være i den alvorligste modstrid med barnets interesser. Retslægerådet gør også i denne udtalelse opmærksom på, at de legemlige mangler er den gruppe, der giver anledning til de største afgrænsningsvanskeligheder.

Uanset de betæneligheder, retslægerådet således giver udtryk for — betæneligheder, der både gælder de psykiske og de legemlige mangler —, udtaler retslægerådet, at det dog mener at kunne anbefale en sådan lovgivning, når der drages omsorg for, at det bliver overladt til domstolene at træffe afgørelse på grundlag af et skøn, og når man sikrer sig, at der i disse sager forud for afgørelsen kommer til at foreligge en udtalelse fra retslægerådet.

Som jeg allerede begyndte med at nævne, har der i udvalget været en del betæneligheder med hensyn til bestemmelsen om de legemlige mangler. Udvalget har her været på linie med retslægerådet, men trods disse betæneligheder er et flertal indenfor udvalget dog kommet til det resultat, at